

mer dog væsentlig nærmere ved Grundloven end det nuværende, saa at man ogsaa kan sige, med særlst Samvittighed, at man har hjulpet paa de kjøbenhavnske Forhold. Efter min Mening paataage de Herrer, der ere stemte for vort Forslag, sig et stort Ansvar ved ikke at gaa ind derpaa, thi de forlange, at Landstinget skal være Kul und Nichts og gaa over paa Folketingets Side, selv om det er overbeviset om, at det ikke er grundlovmæssigt. Vi har lige saa godt Lov til at have en Mening om Grundloven som de Herrer i Folketinget, og skulle vi ikke hævde den, er der ingen Udsigt til at komme frem ad en anden Vej end den, vi forsøge. Landstinget har ikke hidtil haft Ordet i denne Sag, og da mange Medlemmer af Folketingets Opposition have stemt for den radikale Opfattelse, uden at jeg tror, at de ere enige med sig selv derom, er det jo dog muligt, at de ville slutte sig til os. Thi Hovedsagen er, at der bør gøres noget, og vi ikke vedblive at kaste Boldt med Sagen uden at komme af Stedet.

Jeg skal ikke tale længere, da Tiden er saa langt fremrykket, men jeg vil endnu engang fremhæve dette, at det er, fordi vi finde, at den nuværende Tilstand er utaalelig, og fordi vi bestemt se, at vi ikke komme fra det paa anden Maade, at vi ere gaaede ind paa det. Det er for specielt at skaffe Kjøbenhavn mere Ret, end den i Djeblicket har, og jeg vil haabe, man vil kunne forstaa det Om det vil gaa igennem eller ikke, ved jeg ikke, men det er mit Haab, at det vil ske.

**Formanden:** Den 5te Landstingsmand for 1ste Kreds har meget indtrængende

bedt om Ordet for en kort Bemærkning, og da han udtrykkeligt har lovet, at den skal blive meget kort, giver jeg ham Ordet.

**Rudsen:** Det er en meget kort Bemærkning, som jeg ønsker at gøre til det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (H. Chr. Hansen). Jeg tror, det er det ærede Medlem og ikke mig, der forveksler Demokratiet med kjøbenhavnske Interesser; thi det kan dog ikke kaldes at forsægte specielt kjøbenhavnske Interesser, naar man forlanger samme Ret for den kjøbenhavnske Befolkning som for det øvrige Land, navnlig naar denne Ret er grundlovmæssig. Derimod tror jeg ikke, det er i Overensstemmelse med gode demokratiske Principper, naar man vil nægte Kjøbenhavns Befolkning den samme Ret, som det øvrige Lands Befolkning har.

Saa sagde det ærede Medlem ogsaa, at Kjøbenhavn aldrig har udmærket sig synderlig i Demokratiets Tjeneste. Jeg skal ikke fremhæve Kjøbenhavn; men jeg skal dog sige, at naar den ikke har gjort mere i denne Henseende, end den har gjort, saa er det, fordi den ikke har været repræsenteret paa den rette Maade. Nu forlanger det ærede Medlem, at Repræsentationen skal yderligere forrykkes til den anden Side, saa ogsaa paa dette Omraade er det det ærede Medlem, der modarbejder Demokratiets Interesser, ved at forhindre Kjøbenhavns i at komme til at lægge det rette Lod i Vægtstaaalen.

Da ingen flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

**Forslag til Dagsorden af Udvalgets Mindretal (Breinholt og Rasmussen):**

„I Betragtning af, at Grundlovens § 32 hverken ifølge sin Ordlyd eller efter den Fortolkning, Lovgivningen har givet den gennem dens Anvendelse, gør det til en Nødvendighed at forøge Valgkredsene, og i Betragtning af, at Oprettelsen af flere saadanne Kredse i øvrigt findes utilraadelig, gaar Tinget i Forventning om, at det foreliggende Spørgsmaal i sin Tid vil blive endelig ordnet ved en Grundlovsforandring og at der indtil da vil blive givet Indenrigsministeren Bemyndigelse til at foretage en til et omtrentligt lige Indvaanerantal i hver Kreds svarende Omfordeling af de 9 kjøbenhavnske Valgkredse, over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

forkastedes med 34 Stemmer mod 3.